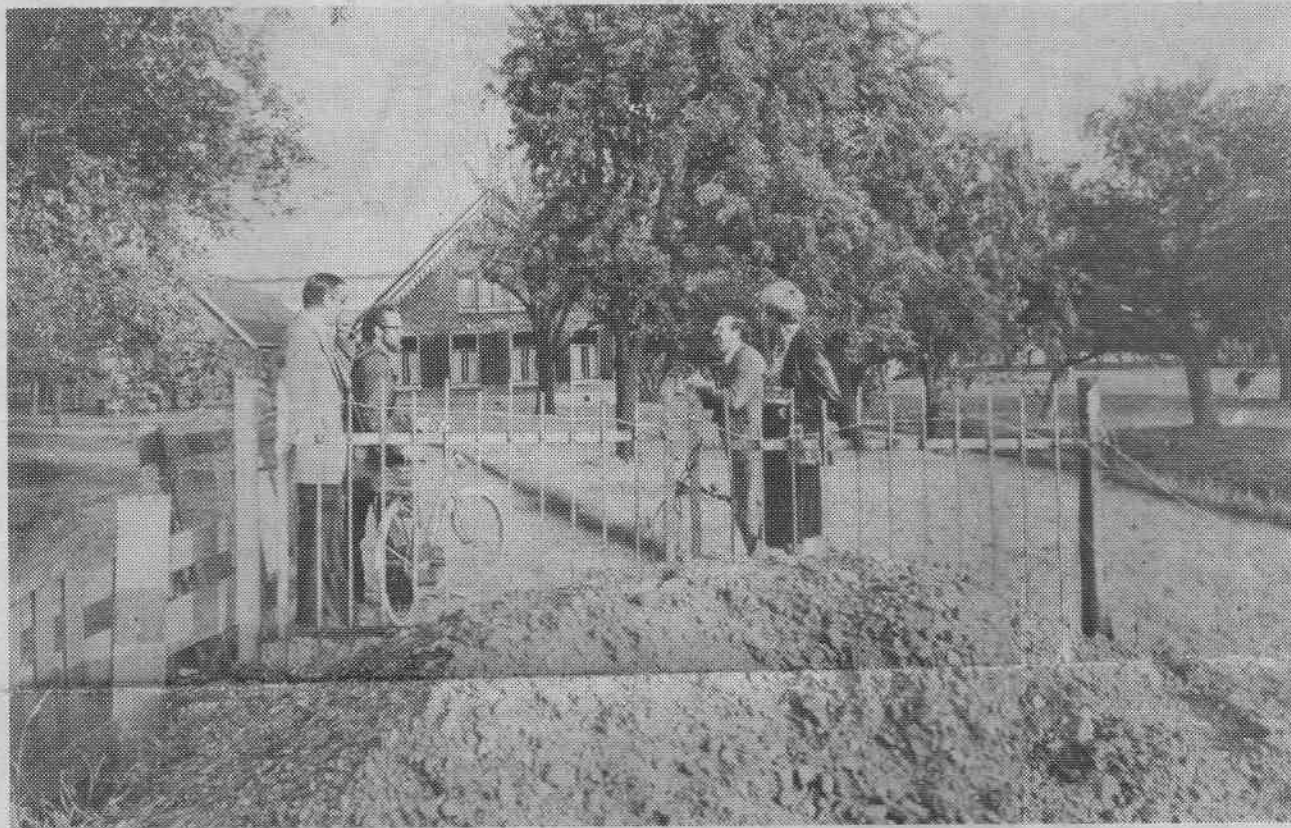

Albert Schweitzergroep nu eindelijk uit de onzekerheid

WOERDEN — Toen de raad in het voorjaar van dit jaar na ampele overwegingen het besluit nam de boerderij in de Middellandpolder voorheen bewoond door familie De Goey beschikbaar te stellen voor de Albert Schweitzergroep juichte het Stichtingsbestuur en niet te vergeten de padvinders zo hard het maar mogelijk was. Niet omdat de ruim 150 leden tellende padvinderij geen onderkomen had maar het was eenmaal bekend: Houttuin Sluipwijk, waar de jeugd een tijdelijke huisvesting had, moest met ingang van 1 augustus worden verlaten. Diverse alternatieven werden aangedragen maar huisvesting was en bleef voor de Albert Schweitzergroep een moeilijke zaak. Totdat op voorstel van het college en in overleg met het Stichtingsbestuur de raad besliste deze leegstaande boerderij „bewoonbaar” te maken voor de padvinderij.

Vraagtekens

Maar, helaas, de juichkreten waren slechts van korte duur. Vrij spoedig na het raadsbesluit lieten Gedeputeerde Staten met een vriendelijk briefje weten voorlopig nog de nodige vraagtekens te plaatsen achter de financiering. Dus zoals met zoveel andere zaken: Het raadsbesluit werd, zoals dat dan heet, aangehouden of wel voor twee maanden opgeschort.

„En daar stonden we” aldus de heer W. Wassenaar, lid van het stichtingsbestuur en bouwcommissie. „Heel ons plan, dat wij in overleg met velen hadden opgesteld, werd door dit ene briefje de grond ingeboord.

Heel veel jongeren zelf en niet te vergeten ouders van onze leden hadden één of meerdere dagen van hun vakantie opgeofferd, althans toegezegd, om de boerderij op te knappen, want 1 augustus was de datum waaraan niet viel te tornen.”

Teleurstelling

De voorzitter van het stichtingsbestuur, mevrouw A. Gerritse zegt: „Het was voor ons een grote teleurstelling maar dat zal het zonder twijfel ook zijn geweest voor het gemeentebestuur. Wij hebben gedurende de tijd, dat wij in onzekerheid verkeerden over een uiteindelijke huisvesting, heel veel onderhandeld met leden van het college. Die onderhandelingen verliepen bijzonder prettig en als je dan uiteindelijk samen een oplossing hebt gevonden en een ander overheidslichaam zegt keihard „nee” dan is dat verschrikkelijk. Jammer, maar wij en zeer zeker ook het gemeentebestuur, stonden met de rug tegen de muur.”

Vorige week echter is gelukkig door G.S. toestemming verleend.

„Voorzover ons bekend zijn er geen wijzigingen gekomen,” zo merkt de heer Wassenaar op, „in de destijds door de raad genomen financieringsregeling.

V.l.n.r. de heren Droogers, Landman, Wassenaar en mevrouw Gerritse voor het nieuwe onderkomen van de Albert Schweitzergroep, de Middellandshoeve in de Middellandpolder.

Een ding echter zit het viertal hoog en dat is de voor de jeugd gevaarlijke onbewaakte spoorwegovergang. Maar ook daar schijnt een oplossing voor te komen.

Waarom dan toch dat afschuwelijke oponthoud,” zo vraagt een teleurgestelde oud-padvinder zich af. „Het zal wel iets met politiek te maken hebben, maar voor mij weten ze in Den Haag niet voor welke moeilijkheden wij zijn komen te staan. Trouwens wat zal ze dat interesseren. Door dit onnodige oponthoud staar wij nu voor grote problemen. De vakanties zijn zo goed als om, dus het werk -en dat is nog al wat- zal nu moden gebeuren op de zaterdagen.

Bovendien is het onmogelijk dat wij nu Houttuin Sluipwijk met ingang van 1 augustus kunnen verlaten. Het gemeentebestuur zal ons er beslist niet uitzetten maar ook zij had nu eenmaal liever gezien dat wij de zaak hadden verlaten.

Maar nee, niets van dat alles. Daarom durf ik het gerust aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, althans in deze zaak, te beschuldigen van laksheid. Ze hebben ons een gevoelige tik gegeven, die veel harder is aangekomen dan deze mensen ooit zullen bevroeden.”

Vervolg zie pagina 2

Albert Schweitzergroep nu eindelijk uit de onzekerheid

Vervolg van pagina 1

Enthousiast

Maar de toestemming is er en nadat de heer Wassenaar zijn grieven aan het adres van G.S. heeft gespuut kan hij toch weer met groot enthousiasme praten over de nieuwe toekomstige huisvesting van de Albert Schweitzergroep.

„Er moet” aldus de heer Wassenaar, „ontzettend veel gebeuren aan de boerderij. We hebben een krediet van f 10.000,- beschikbaar gekregen van de raad. Uiteraard zijn we daar blij mee en met eigen mankracht moet het een heel eind mogelijk zijn de boerderij voor ons „bewoonbaar” te maken. En als er dan wat bij moet, zien we dan wel weer.”

Rieten dak

Een grote vraag is momenteel wanneer de dienst gemeentewerken opdracht zal geven het dak te herstellen. Dat lekt namelijk op veel plaatsen en naast de toezegging van f 10.000,- besliste de raad, dat het dak op kosten van de gemeente zou worden hersteld.

„We kunnen natuurlijk zelf ook al iets gaan doen maar zolang het dak niet is gerepareerd kunnen we eigenlijk ook maar weinig beginnen.”

Spoorwegovergang

Mevrouw Gerritse roert nog een tweede knelpunt aan namelijk de levensgevaarlijke onbewaakte particuliere spoorwegovergang.

„We hebben hier veel over gesproken met wethouder Verhoef. Ook hij en de overige collegeleden hadden begrip voor ons standpunt, dat deze spoorwegovergang weg moet. In het plaatsen van een hek zien wij persoonlijk helemaal niets. Laten we reëel zijn, de jeugd klimt daar gewoon overheen. De enige manier, die wij ons althans kunnen voorstellen is gewoon het oversteken van de spoorbaan op dit punt onmogelijk te maken. Daarom hopen wij, dat het gemeentebestuur, uiteraard in overleg met de Spoorwegen, zal besluiten dat onding weg te halen, en de sloot die langs de spoorbaan loopt door te trekken. Natuurlijk, wij zullen onze jongeren zondermeer verbieden gebruik te maken van deze overgang maar als ze het nu toch doen, wat dan?, zo vraagt een enigszins bezorgde mevrouw Gerritse zich af. Je moet er niet aan denken dat er iets gebeurt.”

Wat ons dus betreft, liever vandaag dan morgen maar daarvoor moeten we eerst een seintje afwachten van het gemeentebestuur van Woerden. Want dat beslist uiteindelijk of een spoorwegovergang weg moet of niet. Dus alles wat wij kunnen zeggen is: „graag zo snel mogelijk.”

Rietdekker

„Zo snel mogelijk” zegt ook ingenieur A. van Doornik, adjunct-directeur van de dienst gemeentewerken, die wij vroegen naar het herstel van het rieten dak.

Hij zegt: „De toestemming is deze week pas afgekomen. Wij hebben op dit moment nog geen contact gehad met een rietdekker maar nu bekend is, dat de boerderij definitief is toegewezen aan de Albert Schweitzergroep, zal dit op korte termijn gebeuren. Het is beslist geen zaak, die wij op lange termijn zullen schuiven. Verwacht echter van mij niet dat ik kan zeggen hoelang een rietdekker werk heeft deze zaak te herstellen. Wij van onze kant zullen in elk geval meewerken dat de padvinderij zo snel mogelijk kan verhuizen naar hun nieuw eigen home.”

„Ik reken erop”

Al met al blijkt dan toch maar weer dat er altijd na regen weer zonneschijn komt.

Nog één ding wil de heer Wassenaar graag kwijt en wel een oproep aan alle leden en vooral ouders van leden hun toezegging gedaan om tijdens de vakantie mee te werken aan de verbouwing en niet te vergeten de verhuizing nu waar te maken op de vrije zaterdagen. „Ik reken er gewoon op, aldus de heer Wassenaar, want alleen kunnen we dit karwei niet klaren.”

Geen probleem

Nou, dat zal dan voorzover wij hebben kunnen nagaan bij de Spoorwegen in Utrecht weinig problemen opleveren. De heer Meijer, van de afdeling voorlichting zegt ons: „Inderdaad is er met het gemeentebestuur van Woerden contact geweest over het sluiten van deze spoorwegovergang. Voor ons geen enkel probleem want de spoorwegen zijn helemaal niet gek op dergelijke overgangen.